

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Dvořáka a soudců Mgr. Ondřeje Bartoše a Mgr. et Mgr. Jaroslava Vávry ve věci

žalobce: **M. R.,**
zastoupený Mgr. Jiřím Nezhybou, advokátem společnosti Frank Bold
Advokáti, s. r. o., se sídlem Údolní 567/33, 602 00 Brno,

proti
žalovanému: **Krajský úřad Pardubického kraje, IČ 70892822**
sídlem Komenského náměstí 125, 532 11 Pardubice,

za účasti: **REDSTONE HOUSE s. r. o., IČ 7436394**
sídlem tř. Kosmonautů 1221/2a, 779 00 Olomouc,
zastoupena Mgr. Lenkou Novou, advokátkou, sídlem Václavské nám.
813/57, Nové Město, 110 00 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 9. 2022, č. j. KrÚ
75228/2022/97/OMSŘI/Vod,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 9. 2022, č. j. KrÚ 75228/2022/97/OMSŘI/Vod, se
ruší pro nepřezkoumatelnost a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení ve výši 11 228 Kč do 30 dnů od právní moci rozsudku k rukám právního zástupce žalobce.

III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce napadl žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), v záhlaví specifikované rozhodnutí, kterým žalovaný rozhodl o odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města Pardubic, stavebního úřadu (dále jen „správní orgán prvního stupně“), ze dne 18. 5. 2022, č. j. MmP 52770/2022. Tímto rozhodnutím správní orgán prvního stupně rozhodl o umístění stavby „Úpravy terénu po demolici objektů bývalého areálu lihovaru Hobé (fáze 2)“ na pozemcích v katastrálním území Pardubice, dále rozhodl o umístění stavby „Novostavba multifunkčního objektu „Galerie Pardubice““ na pozemcích v katastrálním území Pardubice, a konečně rozhodl o změně využití území pro účel „Úpravy terénu po demolici objektů bývalého areálu lihovaru Hobé (fáze 2)“ na pozemcích v katastrálním území Pardubice. O odvolání žalobce žalovaný rozhodl napadeným rozhodnutím tak, že odvolání jako nepřípustné zamítl, neboť žalobce není účastníkem řízení.

II. Shrnutí argumentace obsažené v žalobě

2. Žalobce se domáhal zrušení napadeného rozhodnutí. V žalobě předně namítal, že je opomenutým účastníkem správního řízení. Žalovanému vytýkal, že ačkoli v napadeném rozhodnutí obecně vymezil podmínky úspěšnosti námitky vztahující se k účastenství řízení, neprovedl žádnou vlastní úvahu o tom, zda žalobce může či nemůže být posuzovaným záměrem dotčen na svých právech a pouze odkázal na velmi restriktivní vymezení účastníků územního řízení v rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. Odvolání žalobce tedy žalovaný vyhodnotil jako nepřípustné a nezabýval se již věcnými námitkami. Žalobce dále vznesl věcnou námitku k záměru samému: namítal chybějící posouzení dopravní situace. S ohledem na dále uvedené není nyní namístě tuto námitku blíže popisovat a zabývat se jí.

III. Shrnutí vyjádření žalovaného

3. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby. Odvolání žalobce posoudil jako nepřípustné. Při posouzení přímého dotčení žalobce umístěnou stavbou vycházel žalovaný především ze znění ustanovení § 85 odst. 2 písm. b) zákona č. 183/2006 Sb., stavební zákon (dále jen „stavební zákon“). Obytný dům č. p. x je přístupný z ulice Nerudova Příjezd a výjezd z této ulice je umožněn stávající uliční sítí. Žalobce své účastenství odvozuje z tvrzeného zvýšení dopravního zatížení v daném území. Dopravní obsluha žalobcova bytu je dle jeho tvrzení zcela závislá na dopravním napojení na ulici Palackého prostřednictvím křižovatky ulic Macanovy a Palackého. Žalovaný však vyjádřil přesvědčení, že vyřešení dopravní obslužnosti předmětné stavby nesouvisí s přímým dotčením práv žalobce. Žalovaný posuzoval, zda žalobce je či není opomenutým účastníkem řízení, resp. zda jeho námitky zakládají účastenství v řízení; dospěl – shodně se stavebním úřadem – k závěru, že nikoli.

IV. Shrnutí vyjádření osob zúčastněných na řízení

4. Osoba zúčastněná na řízení se k věci nevyjádřila.

V. Posouzení věci krajským soudem

5. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních námitek v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Ve věci rozhodl za splnění podmínek § 51 s. ř. s. bez nařízení jednání.
6. Žaloba je důvodná.
7. Krajský soud posuzoval napadené rozhodnutí žalovaného i rozhodnutí správního orgánu prvního stupně jako jeden celek (viz např. rozsudek NSS ze dne 30. 8. 2017, č. j. 6 As 22/2017 – 37; ze dne 22. 7. 2016, č. j. 5 As 254/2015 – 27; ze dne 8. 6. 2017, č. j. 9 As 101/2016 – 62).
8. Nejprve se krajský soud zabýval otázkou přezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí; žalobce namítal, že žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí nezachytil vlastní úvahu ohledně splnění podmínek účastenství žalobce ve správním řízení. Platí přitom, že nepřezkoumatelnost rozhodnutí je vadou natolik závažnou, že by se jí soud musel zabývat z úřední povinnosti i nad rámec uplatněných žalobních námitek (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 6. 2004, č. j. 5 A 157/2002-35). Je-li totiž správní rozhodnutí nepřezkoumatelné, nelze vůbec věcně posuzovat jeho zákonnost a správnost. Podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. soud bez jednání zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí. Rozhodnutí je srozumitelné, pokud je opřeno o dostatek důvodů, z nichž je zřejmé, proč správní orgán rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí. Podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu je zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat. Krajský soud shledává, že napadené rozhodnutí těmito vadami trpí, a proto je námitka nepřezkoumatelnosti důvodná.
9. Podle § 68 odst. 3 správního řádu platí, že v odůvodnění rozhodnutí se uvedou důvody výroku rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků. Tyto zákonné atributy přezkoumatelnosti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně nesplňuje.
10. Je třeba přisvědčit žalobci, že popis vlastních úvah žalovaného směrem k naplnění podmínek účastenství žalobce v předmětném správním řízení je v napadeném rozhodnutí zachycen zcela nedostatečně. Žalovaný se v odůvodnění zabýval obecným vymezením účastníků správních řízení, jejich klasifikací. Dále nastínil, jak je upraven okruh účastníků územního řízení. Zabýval se vymezením pojmu „sousedá“ a v souvislosti s tím také správně vyložil, co je třeba rozumět „přímým dotčením“ sousedova vlastnického nebo jiného věcného práva k pozemku nebo stavbě. Svůj výklad vhodně podpořil odkazy na relevantní judikaturu. Shrnul, že pro úspěšnost námítky vztahující se k účastenství postačuje již pouhá možnost dotčení práva. Potud vymezení obecných právních, doktrinálních i judikатурních východisek, které je zcela vhodné a případné a netřeba mu nic vytýkat.

11. Pokud jde však o aplikaci uvedených východisek na konkrétní skutkové okolnosti posuzované věci, omezil se žalovaný pouze na popis toho, jak uvedl účastníky řízení v odůvodnění rozhodnutí stavební úřad jako správní orgán prvního stupně, konstatování, že pozemek parc. č. st. x, na němž stojí dům č. p. x (v němž se nachází byt ve vlastnictví žalobce), stavební úřad neuvedl ve výčtu pozemků a proto žalobci nepřiznal postavení účastníka řízení. To vše pak zakončeno telegrafickým konstatováním, že „*podle závěrů šetření odvolacího orgánu odvolatel s odkazem na citovaná ustanovení stavebního zákona není ani opomenutým účastníkem řízení.*“ Do této jediné věty z celého odůvodnění se promítá vlastní úvaha žalovaného o tom, zda žalobce naplnil podmínky účastenství. Zcela chybí popis toho, jak žalovaný k tomuto závěru dospěl. Chybí zejména rozbor toho, proč žalobce nemůže být přímo dotčen zvýšenou intezitou dopravy v souvislosti s realizací záměru, když před tím žalovaný explicitně připouští, že přímým dotčením sousedních nemovitostí může být i jejich dotčení zvýšenou intezitou dopravy v místě stavby vzhledem k jejímu účelu. Chybí popis úvah vedoucích k závěru, že zde není ani *pouhá možnost* přímého dotčení žalobcových práv, nebo že tato možnost dotčení žalobcových práv není *reálně myslitelná*, když žalovaný explicitně připouští (odkazuje přitom na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 5. 2016, č. j. 1 As 35/2016-38), že pro úspěšnost námitky vztahující se k účastenství postačuje pouhá možnost, potence dotčení práva, která je reálně myslitelná, přičemž smyslem účastenství v řízení je naplnění požadavku, aby každý měl možnost vyjádřit se k tomu, co se jej týká. Žalovaný rezignoval na interpretaci neurčitého právního pojmu *přímo dotčen na vlastnickém právu* s ohledem na okolnosti spočívající v povaze umísťované stavby a její možné dopady na okolí, ačkoli si byl dobře vědom své povinnosti tuto interpretaci provést, když předtím citoval rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 4. 2008, č. j. 1 As 16/2008-48. Žalovaný neuvedl, proč je přesvědčen, že možná změna poměrů v lokalitě v důsledku realizace záměru nebude mít vliv na podstatu, obsah nebo výkon vlastnického práva žalobce, přestože předtím sám cituje rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 6. 2011, č. j. 7 As 54/2011-91, z jehož závěrů tato teze vyplývá. Právě popsanou absenci vlastní úvahy stran naplnění podmínek účastenství žalobce v řízení nebyl způsobilý zhojit ani odkaz na rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, a ovšem ani argumenty vznesené ve vyjádření k žalobě, neboť, jak známo z judikatury, vyjádřením žalovaného k žalobě nelze napravovat nedostatky odůvodnění jeho rozhodnutí.
12. Protože krajský soud shledal napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným, nemohl se věcně zabývat otázkou samotného účastenství žalobce ve správním řízení, natož pak věcnými námitkami žalobce k samotnému záměru.
13. Krajský soud uzavírá, že podle § 27 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“) platí, že účastníky správního řízení jsou rovněž osoby, o kterých to stanoví zvláštní zákon. Podle § 94k písm. e) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „stavební zákon“) platí, že účastníkem společného územního a stavebního řízení je kromě jiných také „*osoba, jejíž vlastnické právo nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být společným povolením přímo dotčeno*“. V posuzované věci je třeba vyhodnotit, zda žalobce lze podřadit pod okruh osob právě uvedených.
14. Nad rámec nutného odůvodnění krajský soud připomíná, že posouzení toho, zda osoba, domáhající se účastenství v územním řízení, je či není jeho účastníkem, není věcí

správního uvážení (diskrece) správního orgánu, nýbrž jde o interpretaci neurčitého právního pojmu „osoby, jejíž (...) právo (...) může být dotčeno“. Způsob, jakým správní orgán tento neurčitý právní pojem vyložil, tak zásadně podléhá plnému přezkumu ze strany správního soudu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 4. 2008, č. j. 1 As 16/2008-48).

15. Z nálezu Ústavního soudu ze dne 22. 3. 2000, sp. zn. Pl. ÚS 19/99 (č. 96/2000 Sb.), a nálezu ze dne 3. 8. 2000, sp. zn. II. ÚS 59/99, vyplývá, že správní orgán musí posoudit v konkrétním případě dané okolnosti spočívající v povaze stavby a jejích dopadech na okolí a přistupovat k určení okruhu účastníků řízení individuálně. Ústavní soud dále uvedl, že pouze extenzivní výklad § 34 odst. 1 stavebního zákona lze považovat za souladný s ústavním pořádkem (viz nálezy ÚS ze dne 7. 4. 2005, sp. zn. III. ÚS 609/04, Sb. ÚS sv. 37, str. 97, obdobně též rozsudek NSS ze dne 5. 11. 2007, čj. 8 As 27/2006-70, www.nssoud.cz). Jak k tomu uvádí relevantní právní doktrína, nálezem Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 19/99 „se obsah pojmu soused zásadně změnil tak, že dnes tento pojem vlastně nemá žádný obsah, neboť sousedem může být v řízeních podle stavebního zákona kdokoliv, i velmi vzdálený soused jako vlastník velmi vzdáleného pozemku nebo stavby“ (Malý, S. Nový stavební zákon s komentářem. Praha: ASPI, 2007, str. 113). Současně se právní doktrína shoduje i na tom, že „přímým dotčením sousedních nemovitostí bude i jejich dotčení zvýšenou intenzitou dopravy v místě stavby vzhledem k jejímu účelu (např. velkosklad, který bude zásobován denně příjezdějícími a odjíždějícími kamióny pohybujícími se tak v bezprostřední blízkosti okolních staveb a pozemků apod.)“ (tamtéž, str. 113). Krajský soud doplňuje, že byť se právě citovaná judikatura vztahuje k právní úpravě „starého“ stavebního zákona (1976), není důvod její závěry vztáhnout i na právní vztahy řídicí se pozdější právní úpravou.
16. Pro posouzení možnosti dotčení práv je vždy nutné individuálně zhodnotit reálně očekávatelné dopady realizace záměru na práva potenciálního účastníka. Stejně tak je v zásadě nerozhodné, zda se v případě osoby domáhající se účastenství jedná o tzv. „mezujícího“ nebo „nemezujícího“ souseda, tedy zda jeho pozemky přímo sousedí s pozemkem, kde je realizován záměr, či nikoliv. Zásadně totiž není vyloučeno, aby i pozemek přímo nesousedící se záměrem, a dokonce i pozemek vzdálený jednotky kilometrů, byl záměrem dotčen, a naopak nelze vyloučit ani situaci, kdy vlastník přímo sousedícího pozemku nebude ve svých právech dotčen, proto účastníkem územního řízení nebude, byť zpravidla se možné dotčení práv vlastníka přímo sousedícího pozemku více méně předpokládá (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 7. 4. 2005, sp. zn. III. ÚS 609/04). Přímým dotčením práv vlastníka se rozumí zejména dotčení stíněním, hlukem, prachem, pachem, zápachem, kouřem, vibracemi, světlem apod., tj. různými imisemi, nad míru přiměřenou poměrům; přímým dotčením sousedních pozemků bude i jejich dotčení zvýšenou intenzitou dopravy v místě stavby vzhledem k jejímu účelu. Podmínkou účastenství přitom není, aby bylo námitkám souseda vyhověno: postačuje pouhá možnost dotčení práva (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 7. 2013, č. j. 7 As 17/2013-25).

VI. Závěr a náklady řízení

17. Krajský soud z výše uvedených důvodů shledal, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Proto rozhodnutí žalovaného zrušil podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. a současně podle § 78 odst. 4 vyslovil, že se věc vrací žalovanému

k dalšímu řízení. Právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku, je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

18. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce měl ve věci plný úspěch, soud mu proto přiznal právo na náhradu nákladů řízení proti žalovanému. Žalobce byl v řízení zastoupen advokátem a náleží mu tak náhrada nákladů právního zastoupení. Advokát vykonal ve věci celkem 2 úkony právní služby (převzetí věci, sepsal žaloby). Sazba za jeden úkon právní služby činí podle § 9 odst. 4 písm. d) a § 7 bodu 5. vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, částku 3 100 Kč. Odměna advokáta činí celkem 6 200 Kč. Advokátu dále náleží paušální náhrada hotových výdajů (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu) za 2 úkony, celkem 600 Kč. Advokát doložil, že je plátcem daně z přidané hodnoty, náleží mu proto náhrada za tuto daň ve výši 1 428 Kč. A konečně žalobci náleží náhrada soudního poplatku ve výši 3 000 Kč. Celkem tak žalobci náleží náhrada nákladů řízení ve výši 11 228 Kč. Platební místo bylo určeno v souladu s § 149 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s., přiměřená lhůta k splnění povinnosti pak v souladu s § 160 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s 64 s. ř. s.
19. Výrok o nákladech osoby zúčastněné na řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 5 s. ř. s. Osobě zúčastněné na řízení nebyla v řízení soudem uložena žádná povinnost, v souvislosti s jejímž plněním by jí vznikly náklady. Stejně tak soud neshledal žádné důvody hodné zvláštního zřetele pro přiznání náhrady dalších nákladů řízení; ostatně osoba zúčastněná na řízení takové důvody ani netvrdila.

Poučení:

Rozsudek, který byl doručen účastníkům, je v právní moci.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice 31. 5. 2022

JUDr. Jan Dvořák v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Mgr. L. M.

52 A 74/2022-169

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl předsedou senátu JUDr. Janem Dvořákem v právní věci

žalobce: **M. R.**,
zastoupený Mgr. Jiřím Nezhybou, advokátem společnosti Frank Bold
Advokáti, s. r. o., se sídlem Údolní 567/33, 602 00 Brno,

proti
žalovanému: **Krajský úřad Pardubického kraje**, IČ 70892822
sídlem Komenského náměstí 125, 532 11 Pardubice,

za účasti: **REDSTONE HOUSE s. r. o.**, IČ 7436394
sídlem tř. Kosmonautů 1221/2a, 779 00 Olomouc,
zastoupena Mgr. Lenkou Novou, advokátkou, sídlem Václavské nám.
813/57, Nové Město, 110 00 Praha 1

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 9. 2022, č. j. KrÚ
75228/2022/97/OMSŘI/Vod,

takto:

Rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové - pobočky v Pardubicích ze dne 31. 5. 2023, č. j. 52 A 74/2022-161, se v uvedení data vyhlášení rozsudku opravuje tak, že správně zní: „31. května 2023“.

Odůvodnění:

1. Dne 31. 5. 2023 bylo vyhlášeno vyvěšením na úřední desce soudu zkrácené písemné vyhotovení rozsudku bez odůvodnění, č. j. 52 A 74/2022-160, v souladu s faktickým stavem, tedy se správným datem vyhlášení rozsudku. V písemném vyhotovení rozsudku uvedeného ve výroku tohoto usnesení však došlo ke zřejmé nesprávnosti spočívající v chybném označení data vyhlášení rozsudku, konkrétně v chybném označení roku.
2. Podle § 54 odst. 4 s. ř. s. *[p]ředseda senátu opraví v rozsudku i bez návrhu chyby v psaní a počtech, jakož i jiné zjevné nesprávnosti.*
3. Podle ust. § 64 s. ř. s. ve spojení s ust. § 164 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, *[t]ýká-li se oprava výroku rozhodnutí nebo není-li možné provést opravu ve stejnopisech rozhodnutí, vydá o tom opravné usnesení, které doručí účastníkům.* Krajský soud tak přihlédl k tomu, že opravovaný rozsudek již byl v elektronické podobě účastníkům doručen do datové schránky.
4. Krajský soud proto podle § 54 s. ř. s. tímto opravným usnesením provedl opravu zjevné nesprávnosti týkající se chybného označení data vyhlášení rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice 10. července 2023

JUDr. Jan Dvořák v. r.
předseda senátu